

On Purim we read the Megillah, the Scroll of Esther, with great joy and merrymaking. The following blessings are recited before the reading:

Megillah edits by
Cantor Sam Weiss
for the JCCP/CBT
Purim Eve service

Blessed is the Eternal בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
our God, ruler of the world,
who made us holy by the mitzvot אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
and commanded us to read the וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה.
Megillah.
Amen

Blessed is the Eternal בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
our God, ruler of the world,
who did wonderful things for our שְׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ,
ancestors,
in those days, at this season. בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.
Amen

Blessed is the Eternal בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
our God, ruler of the world,
who kept us alive and well, and שְׁחַחֲנוּ, וְקִמְּנוּ,
gave us the opportunity to וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.
celebrate this occasion.
Amen

CHAPTER ONE

King Ahasverosh exiles his Queen Vashti

CONG

- 1. This happened during the days of King Ah-chash-ver-osh, who ruled one hundred and twenty-seven provinces stretching from India to Ethiopia.
- 2. At the time that King Ah-chash-ver-osh ruled over his kingdom from the capital, Shushan, the Fortress,
- 3. in the third year of his rule, he made a feast for all of his princes, advisors, and army officers.
- 4. At that party the king showed off his great riches and the glory of his kingdom. This grand celebration lasted for 180 days.
- 5. When the celebration was over, the king made another feast for the people of Shushan, great and small, a feast which lasted seven days. This feast took place in the court of the garden of the king's palace.
- 6. The palace was decorated with white, green and blue curtains tied with ribbons of linen and purple, on rods of silver and pillars of marble; benches of gold and silver stood upon a floor covered with red, white, yellow and black marble.
- 7. The guests drank great quantities of wine from golden cups in many shapes and forms,
- 8. for the King commanded that no man was to be forced to drink too much, but only as much as they wanted.
- 9. Queen Vashti also made a feast for the women. This celebration took place in the palace of King Ah-chash-ver-osh.
- 10. On the seventh day of the feast, when the king was a bit drunk with wine, he commanded his seven closest servants, the eunuchs Mehuman, Bizzetha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar and Carcas,
- 11. to bring Queen Vashti, dressed in her royal crown so that the people could see how beautiful she was.
- 12. But Queen Vashti refused to parade before the drunken guests; this refusal made the king very angry.
- 13. The angry king called a meeting of his experts on Persian law, as was customary.
- 14. The experts were: Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memuchan — seven of the most important princes of Persia and Media.

10

H
A
Z
Z
A
N

פָּרָק א'

א * וַיְהִי בַיָּמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדָּוָר וְעַד-כּוֹשׁ
 שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וַיֵּמָאֵה מְדִינָה: ב בַּיָּמִים הָהֵם כָּשְׁבַת א הַמֶּלֶךְ
 אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה: ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ
 לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל א פָּרַס וּמְדֵי הַפְּתָמִים
 וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לִפְנָיו: ד בְּהָרְאוֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר
 תְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: ה וּבְמִלּוֹאת א
 הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה
 לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת יָמִים בַּחֲצָר גִּגַת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ:
 ו חוֹר א בְּרַפֶּס וּתְכֵלֶת אַחוּז בְּחֻבְלֵי-כֹיֹץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף
 וְעִמּוּדֵי זָשׁ מִטּוֹת ו זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲטָוֶשׁ וְדָר וְסוּחֶרֶת:
 ז וְהַשְׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב וּכְלִים מַפְלִים שׁוֹגִים וַיִּזְנוּ מַלְכוּת רַב בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ: ח וְהַשְׁתַּחֲוֶה כְּדַת אֵין אֲנִס כִּי-כֵן א יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ
 לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ- נְאִישׁ: ט ט גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה
 נְשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב
 לְב-הַמֶּלֶךְ בִּיָּין אָמַר לְמַהוּמָן בְּזָמָא חֲרָבוּנָא בְּגַתָּא וְאַבְגַּתָּא זִמְר
 וּכְרַפֶּס שְׁבַעַת הַפְּרִיסִים הַמְּשָׁרְתִים אֶת-פְּגִי הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ:
 יא לְהַבִּיא אֶת-וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת
 הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יְפֵיָהּ כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא: יב וְתַמְאֵן הַמַּלְכָּה
 וַשְׁתִּי לְבוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַפְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
 וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בו: ס יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יָדְעֵי הָעֵתִים כִּי-כֵן
 דָּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל- יָדְעֵי דַת וְדִין: יד וְהַקְרָב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁמַר
 אֲדַמְתָּא חֲרָשִׁישׁ מְרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי א פָּרַס וּמְדֵי רֵאִי

14

CONTINUE HEBREW

14-18

15. He asked what he should do to Queen Vashti, who had disobeyed him.

16. Memuchan answered on behalf of the others. "Not only has Queen Vashti disobeyed the king, but she has also offended all the princes and people in everyone of the king's provinces.

17. For the news of her behavior will spread throughout the kingdom, and all the women will join her in disobeying their husbands. They will say, "The king commanded Queen Vashti to appear before him and she refused to come."

18. At this moment, the wives of the princes of Persia and Media are answering their husbands the same way Vashti answered you: that kind of attitude will cause family dissension.

19. If the king agrees, let him issue a royal order, a Persian decree that can never be changed. Send Vashti into exile and choose a new queen to replace her.

20. When the king's decision is publicized, wives throughout the kingdom will not rebel against their husbands and will treat them with more respect."

21. The king and his advisors were pleased with the suggestion, so Ah-chash-ver-osh followed Memuchan's advice.

22. The king sent orders to every one of his provinces, each in its language and script, directing that all husbands were to be masters of their homes.

19
H
A
N
Z

CHAPTER TWO

Esther is chosen as the new queen

① Sometime later, when King Ah-chash-ver-osh calmed down, he realized how severely Vashti had been punished in relation to what she had done.

② To quiet him, his advisors suggested, "Let us search for the most beautiful girls in the kingdom;

HEBREW

1:15 Achashverosh called the legal experts and hoped that they could find a loophole and save his beloved Vashti. They could not restore her to the throne, but they saved her life and exiled her.

1:19 Every year the eunuchs selected a new batch of beauties for the king's harem.

1:22 At that time there were several official languages in Persia: Elamite, Babylonian, Aramaic, and, of course, Persian.

U
O
Z
O
C

פני המלך הישנים ראשנה במלכות: טו פדת מהלעשות במלכה
ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשוורוש ביד
הפריסים: ס טו ויאמר מומכן (ממוכן קרי) לפני המלך והשרים לא
על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל
העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש: יז כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן באמנם המלך
אחשוורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
יח והיום הזה תאמרנה | שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם על המלך טוב
יצא דבר מלכות מלפניו וכתב בדי פרס ומדי ולא יעבור אשר
לא תבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה: כ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל
מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד
קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר
ממוכן: כב וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם פלשונו להיות כל איש שרר בביתו
ומדבר בלשון עמו: ס

פרק ב'

ב א אחר הדברים האלה בשך חמת המלך אחשוורוש זכר את
ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ב ויאמרו גערי
המלך משרתי ובקשו למלך נערות בתולות טובות מראה:

2:1 The now sober king was despondent at the loss of his queen, Vashti. The advisors were fearful that the king would accuse them of offering the wrong advice. So they decided to divert the king with a beauty contest to choose a new queen.

3. Let the king send beauty scouts throughout the kingdom who will bring pretty, unmarried girls to the king's harem in Shushan, to Hegai, the harem keeper, who will dress them in royal clothing and beautify them.

4. And the girl whom the king chooses will become queen in place of Vashti." This plan pleased the king and he approved it.

5. There was a Jew in Shushan named Mordechi, the son of Jair, the son of Shimei, the son of Kish, a Benjaminitite;

6. Mordechi had been carried into exile from Jerusalem with the captives who were exiled with Jeconiah, the king of Judah, by Nebuchadnezzar, the king of Babylon.

7. Mordechi raised Hadassah, whose Hebrew name was Esther, his cousin, for she had no father and mother; Mordechi adopted beautiful Esther as his own daughter.

8. When the king's order was publicized, many beautiful young girls were brought to the king's harem in Shushan and placed in Hegai's care. Esther was taken into the palace, and placed under the care of Hegai, the keeper of the harem.

9. She made an excellent impression upon Hegai; so he rushed her beauty treatment and gave her seven servants and the best apartment in the harem.

10. Esther followed Mordechi's instructions and told no one that she was Jewish.

11. Meantime, Mordechi was worried about Esther. Each day he stationed himself near the harem to find out what was happening to her.

12. Before the girls were paraded before King Achashverosh, they were given a full year of beauty treatments.

13. The girl who came before the king was dressed in special clothing and jewels.

וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מְדִינֹת מְלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נְעָרֵה-כְּתוּלָה טוֹבֹת מְרָאָה אֶל-שׁוּשַׁן הַבֵּיכָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים אֶל-יָגֵד

הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנָּשִׁים וַנְחֹן סַמְרָקִיָּהוּ: וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תֵּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשָׂמִי וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ

וַיַּעַשׂ כֵּן: כִּי אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבֵּיכָה וְשֵׁמוֹ מֹרְדֵכַי בֶּן-יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: וְאֲשֶׁר הִגְלָה מִיְרוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלוּלָה

אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יָבֻנָה מֶלֶךְ-הַחִיטִּים אֲשֶׁר הִגְלָה וְבוֹכְדַנְצָר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי אִמֶּן אֶת-הַדּוֹשָׁה הַיָּא אֶסְתֵּר בַּת-דָּוִד כִּי אִין לָהּ אָב וְאָם

וְהַנְּעָרָה יָפְתַת-חָאֵר וְטוֹבֹת מְרָאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאָמָה לְקַחְתָּהּ מֹרְדֵכַי לֹו לְבַת: וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָחֹו וּבְהַקְרִיב נְעָרוֹת רַבּוֹת

אֶל-שׁוּשַׁן הַבֵּיכָה אֶל-יָגֵד וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל-יָגֵד הַגָּי שֶׁמֶר הַנָּשִׁים: וַתֵּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתַּעַשׂ תַּסֵּד לְפָנָיו וַיְבַהֵל

אֶת-סַמְרָקִיָּה וְאֶת-מְנוּחָתָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַ הַנְּעָרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים:

וְלֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עַמָּהּ וְאֶת-מִוְלַדְתָּהּ כִּי מֹרְדֵכַי צִנְהָ עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד: וַיִּבְכַּל-יּוֹם וַיּוֹם מֹרְדֵכַי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָי חֹצֵר בֵּית-

הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמֵה-יַעֲשֶׂה בָּהּ: וַיְבַהֲלֵצ תֵּר וְנַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כְּבַת

הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקִיהוּ שְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשָׁמֶן הַמֶּר וְשְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְחִמְרוּקֵי הַנָּשִׁים: וַיְבֹרָה

GZOP

B CONG

D

A

D

← HEBREW CONTINUES ←

- A HEBREW 1-4
- B CONG. HEBREW 5-6 and
- C CONG. ENGLISH 5-7
- D HEBREW 5-16

14. She was brought to the king in the evening and in the morning was placed in the second harem where the king's wives lived. The second harem was in the charge of Shaashgaz. That girl never saw the king again unless he wished for her and especially called for her by name.

15. When Esther's turn came, she asked for nothing special except what Hegai, the keeper of the harem, had advised. Everyone in the harem was dazzled by Esther.

16. And Esther was brought to king Ah-chash-ver-osh, to his palace, in the tenth month, the month of Tevet, in the seventh year of his reign.

17. The king loved Esther more than anyone and he crowned her queen in place of Vashti.

18. The king made a great big feast for all his princes and advisors in honor of Esther; Ah-chash-ver-osh distributed numerous gifts and cancelled many taxes.

19. When the beautiful girls were assembled for the second time, Mordechi was sitting near the king's gate.

20. She did not tell anyone that she was Jewish. Even though she was a queen, Esther continued to follow Mordechi's instructions.

21. One day, as Mordechi was sitting at the palace gate, two rebellious officers, Bigthan and Theresh, were plotting to kill the king.

22. Mordechi got wind of the plot, told Esther about the plot and Esther immediately told the king in Mordechi's name.

23. The plotters were questioned and they confessed. The plotters were then executed, and the details of this incident were officially recorded in the king's historical records.

CHAPTER THREE

Haman wants to destroy the Jews

1. Sometime later, King Ah-chash-ver-osh promoted Haman, the son of Hammedatha the Agagite, to prime minister.

2. The king ordered everyone to honor and to bow down to Haman. Everyone bowed down except Mordechi.

3. The king's servants asked Mordechi, "Aren't you afraid to disobey the king's order?"

2:14 The girls who were not chosen by the king remained in the royal harem for the rest of their lives.

2:15 Esther trusted and relied upon the advice of the eunuch Hegai.

2:21 Why would the Persians allow Mordechi to sit in or near the King's Gate? Esther, as a sign of gratitude to Uncle Mordechi, probably arranged to have him appointed to an official position, and thus he was allowed to "sit in the King's Gate."

הנערה באה אל-המלך אח-כל-אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך: י בערב היא באה ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני אל-יד שעששון סרים המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם- תפץ ביה המלך ונקראת בשם: ט ובהגיע תר-אסתר בת-אביתל | יד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סרים- המלך שמר הנשים ותתי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה: טו ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא- חודש טבת בשנת-שבע למלכותו: יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן ותסד לפניו מכל-הבתולות וישם כתר-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: יח ויעש המלך משתה גדול לכל- שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת פני המלך: יט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער- המלך: כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה באשר צנה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה באשר היתה באמנה אמו: ס כא בימים ההם ומרדכי יושב בשער-המלך קצר בגונו ותרש שני-סרסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלם יד במלך אחשורוש: כב ויגד הדבר למרדכי ונגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: כג ויבקש הדבר וימצא ויסלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: ס

פרק ג'

ג א אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן- המדנת האגגי וינושאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אמו: ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך פרעים ומשפוחים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יקבע ולא ישפוחה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מהו עתה עובר את מצנת המלך: ד ויהי באמנם (כאמר קרי) אליו יום ניום ולא

3:3 The writers of the Megillah describe a confrontation between two old enemies. Saul, the king of the Hebrews, is represented by his descendant, Mordechi. Agag, king of the Amalekites, is represented by his descendant, Haman.

17

H
A
Z
Z
A
N

READER #2

C
O
N
G

4. Day after day the officials continued to warn him but Mordechi still refused. They agitated Haman about Mordechi to see whether Mordechi the Jew would prevail.

5. Haman was very furious because Mordechi the Jew was the only one who refused to bow down to him.

6. When Haman learned that Mordechi was Jewish, he decided to punish him as well as all the Jews in the kingdom.

7. In the twelfth year of the reign of Ah-chash-ver-osh — in the month of Nissan — lots (pur) were cast by Haman, to choose the day and the month for a pogrom; the month of Adar was chosen.

8. Then Haman slyly said to Ah-chash-ver-osh, "There is a group of people scattered throughout your kingdom whose customs are different from everyone else's and who do not obey the king's laws. It doesn't make any sense to tolerate them.

9. I will be able to pay the treasury 10,000 silver talents if you will issue a decree that they be destroyed."

10. The king agreed and gave his signet ring to Haman, the son of Hammedatha the Agagite, the enemy of the Jews, with which to seal and sign the order.

11. The king said to Haman, "You can keep the money and still have my permission to do anything you want with them."

12. In the first month, on the thirteenth day, Haman dictated orders to all governors and princes, to every province

3:4 The king's servants tried to impress Mordechi with the seriousness of his crime, but Mordechi persists and refuses to bow down.

3:4 The palace gate was a very busy thoroughfare, and Haman apparently did not notice Mordechi. Now the other officials bring Mordechi's offense to Haman's attention.

3:7 The Jews adopted the Babylonian names for the months of the year. Even the names "Mordechi" and "Esther" are Babylonian.

3:8 Notice that Haman did not tell the king that his victims were to be the Jews.

3:8 Haman's accusations were false. Rabbinic law instructs Jews to obey the rules of the host country. "The civil laws of the country in which you live are valid as law."

3:9 The destruction of the Jews will be an object lesson to the other conquered subjects in the kingdom who dare defy Persian rule.

שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגְדוּ לְהִמָּן לְרֹאוֹת הַיַּעֲמֹדוֹ דְּבַרְי מְרַדְּכִי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: ה וַיֵּרָא הִמָּן כִּי־אִין מְרַדְּכִי פֹרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הִמָּן חֲמָה: ו וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו. לְשַׁלַּח יָד בְּמְרַדְּכִי לְכַדּוֹ כִּי־

הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מְרַדְּכִי וַיִּבְקַשׁ הִמָּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְהוּדָיִם אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ עִם מְרַדְּכִי: ז בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹזֵל לִפְנֵי הִמָּן מִיּוֹם: ח לַיּוֹם וּמַחֲדָשׁ לַחֹדֶשׁ שְׁנָיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר: ט וַיֹּאמֶר הִמָּן לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנׁוּ עִם־אֶחָד מִפְּגָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינׁוֹת מְלְכוּתְךָ וְדַמִּיָּהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּמִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אִין־שׁוֹנָה לְהַדְּיָתָם: ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּבֶד־כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל־יְדֵי עַשִׂי הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל־גּוֹגֵי הַמֶּלֶךְ: י וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיַּתְּנָה לְהִמָּן בֶּן־הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צֶרֶר הַיְהוּדָיִם: יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ:

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשְׁגִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת

3:9 Haman offered 10,000 talents of silver for permission to kill the Jews. In today's money it would amount to about \$20,000,000, and perhaps much, much more. This enormous sum was a leverage rub-out. The Jews were a well-to-do class of people in the Persian Empire. Their property and wealth would make the pogrom into a very profitable, though bloody, "cash cow."

How could Haman possibly kill all of them, collect their property, and recoup his \$20,000,000 investment? In all probability, Haman, second to the king, had a group of soldiers under his personal command. The storm troopers would do the killing and then collect the property of the victims for Haman's personal treasury.

Under the Nazis, wealthy Jewish homes, factories, businesses, and art treasures became the personal property of the ruling Nazi clique. The mob got the leftovers.

3:10 The king had complete trust in Haman's judgment. He did not inquire as to the identity of his victims.

3:12 Haman was a sadist and wished to prolong the agony of the Jews. So he published his decree eleven months in advance.

6
H
A
M
A
N

READER
#3

→ → HEBREW →

P. 171

PAGE 16

in its own script and every people in its own language; the order was written and sealed with the king's own signet ring.

13. Runners carried the decree of extermination to all the provinces in the kingdom. All Jews were included in it; young and old, children and women were to be killed on the thirteenth day of the twelfth month of Adar and were to be plundered of all their possessions.

14. This order was to be publicized in all the provinces so that the people would be prepared to carry out the decree at the appointed time.

15. At the king's command, the runners raced away and the extermination order was first posted in Shushan, the capital. Then the king and Haman sat down to drink while the city of Shushan fell into panic and confusion.

CHAPTER FOUR

Mordechai appeals to Esther

WONG

① When Mordechi became aware of all that had taken place, he went into mourning, tore his clothing, put on sackcloth and began to weep and moan.

② No one in mourning was allowed in the king's palace, so Mordechi stood outside the palace gate.

③ All the Jews throughout the kingdom were in mourning, fasting and weeping, and the Jews wore sackcloth and ashes in public.

4. Esther was very distressed when her maids informed her that Mordechi was in sackcloth and ashes; so she sent new clothing to Mordechi, which he refused.

5. Then Esther sent Hathach, whom the king had appointed to serve her, to find out what the problem was.

6. Hathach found Mordechi outside the palace gates.

7. Mordechi told Hathach about the extermination decree and about the money that Haman had promised to pay into the king's treasury for the right to destroy the Jews.

8. Mordechi gave Hathach a copy of the decree and asked him to show it to Esther; and to tell her to plead with the king to save her people from extermination.

9. Hathach told Esther what Mordechi had said.

3:13 Official letters, written on papyrus, were tied with a ribbon or a piece of string. Then a lump of wet clay or wax was placed over the knot and sealed and stamped with a signet ring.

המלך: יג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושללם לבו: יד פתשגן הפתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הגה: טו הרצים יצאו רחופים בדבר המלך והנתן בתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשחות והעיר שושן גבוהה: ס

פרק ד'

ד א ומרדכי ידע את כל אשר געשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויצעק וצקה גדולה וקרה: ב ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ג ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ונתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ונתבואינה (וחבואנה קרי) בערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלתל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להחזק משריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה-נה ועל מה-נה: ו ויצא החזק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ז ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הפסף אשר אמר המן לשקול על גנגי המלך ביהודיים (ביהדים קרי) לאבדם: ח ואח פתשגן פתב הנת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו וילבקש מלפניו על עמה: ט ויבוא החזק ויגד לאסתר את דברי מרדכי:

3:15 All the residents of Shushan were in a turmoil. Now, for no reason, Haman and his band of murderers had received permission to kill the Jews. When they finished with the Jews, whom would they attack next?

4:1 Wearing sackcloth and ashes is a traditional rite of expressing grief and mourning.

10. Esther sent Hathach back to Mordechi with the following message,

11. "Everyone knows that anyone who comes into the king's presence without a special invitation is put to death, unless the king holds out his golden scepter; and I have not even seen the king in the last month."

12. Hathach relayed Esther's message to Mordechi.

13. Then Mordechi sent this answer to Esther, "Do you for one second believe that just because you are a queen you will escape the extermination decree?"

14. If you do not intervene, I am positive that help for the Jews will come from somewhere else; but you and all your relatives will perish. I believe that you were specifically brought to this palace just for this emergency."

15. Then Esther sent this message to Mordechi.

16. "Gather together all the Jews in Shushan and fast for me for three days and three nights. I and my servants will also fast. In three days I will visit the king unannounced; and if I die, I die."

HAZZ 17. Mordechi left and did exactly as Esther had told him to do.

CHAPTER FIVE

Queen Esther approaches the king

1 Three days later, Esther entered the throne room dressed in her royal robes.

2 When the king saw Esther, he held out his golden scepter and signaled her to approach. Esther approached and touched the tip of his scepter.

3 Then the king said to her: "Queen Esther, tell me what is bothering you? Even if you ask for half of my kingdom, it shall be yours."

4. And Esther said, "Your majesty, if the king agrees, let him and Haman come to a banquet which I have prepared."

5. And then the king said to his aides, "Hurry, bring Haman so we can attend Esther's banquet." The king and Haman came to the banquet which Esther prepared.

6. As the king was drinking his wine, he said, "Esther, tell me what is troubling you? Even if you ask for half of my kingdom, it shall be granted."

4:13 Eventually they will find out that you are Jewish and you too will be killed.

4:13 Mordechi firmly believed that Esther was chosen by God and placed in her influential position to save the Jews.

READER #4

GZOC

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתְּנוּ וּתְצַנְהוּ אֶל-מָרְדֳּכָי: יֵאָדָּם כִּי הִנֵּה הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעִים אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר-יָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אֶתָּה דָתוֹ לְהִמִּית לְבָד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שַׂרְבִּיט הַזֶּהב וְתִהְיֶה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: יֵב וּבְגִידוֹ לְמָרְדֳּכָי אֶת דְּבַרִּי אֶסְתֵּר:

י וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכָי לְהִשִּׁיב אֶל-אֶסְתֵּר אֶל-תְּדַמִּי בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים: יֵב כִּי אִם-הִתְקַרַּשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רַחֵם וְהִצֵּלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְאַתָּה וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וְיָמֵי יוֹדֵעַ אִם-לַעֲתָה בָּזֹאת הַנְּעֻצָה לַמַּלְכוּת: יו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִשִּׁיב אֶל-מָרְדֳּכָי: יו לֵךְ כְּנוּס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנּוֹמְצֵאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֵּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה לַיּוֹם גַּם-אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצִוֶּה כֵן וּבְכֵן אָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-כָדָת וְכֵאֲשֶׁר אָבִדְתִּי אָבִדְתִּי: יי וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי בַּיַּעַשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

פָּרָק ה'

ה א וַיְהִי אִ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית וְנִכַּח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת לִכַּח פָּתַח הַבַּיִת: ב וַיְהִי כִּי-רָא אֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֵדָה בַּחֲצַר נִשְׁאַה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת-שַׂרְבִּיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִּיט:

ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת וַיִּגְתֶּן לָךְ: ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהְרֹו אֶת-הָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתָּה הַיּוֹם מַה-שָּׂאלְתְּךָ וַיִּגְתֶּן לָךְ וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשִׂי: ז וַתַּעַן

4:16 Esther, her servants and the Jews of Persia fast for three days. Jewish fasts such as Yom Kippur and Tisha B'av etc. are always accompanied by prayers. Although the Megillah contains no mention of God or prayer, the reliance on God is presumed by this act.

5:6 The king understood that Esther had something very specific in mind. So he says, "Now that we're together, tell me what you want,

H
A
Z
Z

7-8. Then Esther answered and said, "If the king is pleased with me and if he wishes to grant my request, then let the King and Haman come to another banquet tomorrow. At this party I will explain my problem."

9. Haman left Esther's banquet a very happy man; but then he saw Mordechi at the king's gate and his joy turned to anger because, as usual, Mordechi did not bow down to him.

10. But Haman kept his composure and went home and sent for his friends and his wife, Zeresh.

11. Haman boasted to them about his riches, his many children and the honors which the king had bestowed upon him, and how he was now second to the king.

12. And Haman boasted: "Queen Esther even invited the king and I to a banquet in her palace. And tomorrow I will attend still another banquet in her palace.

13. But these honors mean nothing to me when I see Mordechi, the Jew, sitting in the gate of the king's palace."

14. Then his wife, Zeresh, and his friends said to him: "Build a gallows seventy feet high and in the morning ask the king to permit you to hang Mordechi from it: and then you will enjoy your banquet with the king and queen." This advice made sense to Haman and he ordered the gallows erected.

Mordechai is honored by the king

CHAPTER SIX

CONG
1

1. That night the king could not sleep and he decided to read the historical records of his kingdom.

2. He read how Mordechi had discovered the assassination plot of Bigthan and Theresh, and saved the king's life.

3. And the king said, "How have we rewarded Mordechi for saving my life?" And the king's aides replied, "Nothing has been done for him."

4. And the king continued, "Which of my officials are in the palace?" Now Haman had just arrived to ask the king to hang Mordechi on the gallows that he had just had built.

5:7 Esther decides that the time is not ripe to reveal her request. Perhaps she wishes to heighten the suspense.

5:8 "You have continually asked about my race and parentage. At the feast I will reveal my heritage."

6:1 His secretaries were instructed to keep an accurate record of every significant event in the Persian Empire.

אָסתר וּתְאמַר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי: ה אִם־מְצָאֵתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָחֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקִשְׁתִּי יָבֹוא
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמָתַר אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר
הַמֶּלֶךְ: ט וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרֹאוֹת הַמֶּן אֶת־
מָרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־יָצַע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל־מָרְדֳּכָי
חֲמָה: י וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹוא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבְרָא אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־
זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: יא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְכִּבְיֹו וְאֵת כָּל־
אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:
יב וַיֹּאמֶר הַמֶּן אַף לֹא־הִבִּיֵּאֶה אָסְתֵר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמָתַר אֲנִי כְּרֹוא לָהּ עִם־
הַמֶּלֶךְ: יג וְכַל־זֶה אֵינְנוֹ שׁוֹה לִי בְּכַל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מָרְדֳּכָי
הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: יד וַתְּאמַר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכַל־אֶהֱבִיּוֹ
נַעֲשׂוּ־עִץ גְּבוּהַ חֲמֵשִׁים אַמָּה וּבְכַפָּר אֲמַר לַמֶּלֶךְ וַיִּחְלוּ אֶת־מָרְדֳּכָי
עָלָיו וַיָּבֹא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָי הַמֶּן וַיַּעַשׂ
הַעֲצֵץ: ט

פֶּרֶק ו'

ו א בַּלַּיְלָה הַהוּא גָּדְדָה שְׁנֵת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סֵפֶר
הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: ז וַיִּמְצָא כְּחוּב
אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכָי עַל־בְּגִתָּנָא וְחֵרֶשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף
אֲשֶׁר בְּקִשׁוֹ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אֶחְשָׁנְרוּשׁ: ח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה
יָקָר וּגְדוּלָה לְמָרְדֳּכָי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲבִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה
עִמּוֹ דָּבָר: ט וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחַצֵּר וְהַמֶּן בָּא לְחַצֵּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ
הַתְּיַצִּוּנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לְחַלוֹת אֶת־מָרְדֳּכָי עַל־הַעֲצֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ:

ENTIRE CHAPTER 6
PLAYED OUT IN ENGLISH

5. And the king's servants said, "Haman is in the palace." And the king said, "Bring him in immediately."

6. As Haman entered the king said to him, "What shall I do for a man whom I wish to honor?" And Haman thought: "I am the most important person in the kingdom. Of course, the king wants to honor me."

7-8. Haman replied, "For the man whom the king wishes to honor, bring a royal robe which the king has worn and a horse which the king has ridden and place a royal crown on his head."

9. And instruct one of your nobles to enrobe the person whom the king wishes to honor and lead him on your horse through Shushan, proclaiming, 'This is the way the king honors those who serve him well.'

10. Then the king said to Haman: "Hurry, take my royal robes and my horse and do exactly as you have suggested to Mordechi, the Jew who now sits in the palace gate."

11. And Haman robed Mordechi in the king's robes, mounted him on the king's horse and led him through the streets of Shushan shouting, "This is the way the king rewards those he wishes to honor."

12. Then Mordechi returned to his post at the palace gate and Haman sadly and shamefully crept back to his house.

13. When Haman told his wife Zeresh and his friends what had happened, they warned him, "If Mordechi is a Jew, you will never defeat him once he has gotten the upper hand: in the end you yourself will have a great fall."

14. While they were talking, the king's guards arrived to escort him to Esther's banquet.

Esther pleads for her people

CHAPTER SEVEN

- 1. The king and Haman came to Queen Esther's banquet.
- 2. Once again, the king asked Esther, "What is your wish, Queen Esther? Even if you ask for one half of my kingdom, it shall be yours."
- 3. Then Queen Esther answered, "If I have found favor in the king's eyes, and if it pleases the king, save my life and the lives of my people."

HEBREW, top of Next Pg.

6:7 Notice that Haman did not mention the king's crown. The crown was a "no-no". Haman was cautious not to reveal his true intentions.

6:10 In the Persian Empire, as in most ancient monarchies, conspiracies and plots against reigning monarchs were frequent. It is not surprising that Persian rulers showered honors upon loyal followers, and especially those who saved their lives.

ה וַיֹּאמְרוּ גַעְרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמָּן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 יְבוֹא: וַיְבוֹא הֵמָּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמָּן בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר
 מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר הֵמָּן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
 ח לְבִיאוֹ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹש-בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו
 הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן בְּתֵר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: ט וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל-
 יַד-אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּשׁוּ אֹתוֹ-הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְפִּיבֵהוּ עַל-הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו בְּכֹה
 יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן מֵהָרַחֵק
 קָח אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוּס בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה-כֵן לְמֹרְדֵכִי הַיְּהוּדִי
 הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּפְלֵ דָבָר מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: יא וַיִּקַּח הֵמָּן
 אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֹת- מֹרְדֵכִי וַיַּרְפִּיבֵהוּ בְּרִחוּב הָעִיר
 וַיִּקְרָא לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: יב וַיֹּשֶׁב
 מֹרְדֵכִי אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְתָּף אֶל- בֵּיתוֹ אֲבָל נִחְפוּי רֵאשׁ:
 יג וַיִּסְפֹּר הֵמָּן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל-אֲהֻבָיו אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מֹרְדֵכִי אֲשֶׁר הִחְלֹתָ
 לְנַפְל לְפָנָיו לֹא-תוּכַל לוֹ כִּי-נִפּוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: יד עוֹדֶם מְדַבְּרִים
 עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהַלּוּ לְהַבִּיא אֶת-הֵמָּן אֶל-הַמִּשְׁטָה
 אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אִסְתֵּר:

פָּרָק ז'

ז א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן לְשִׂטוֹת עִם-אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאִסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיּוֹם מַה-שְּׂאֵלְתְּךָ אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וְחַנּוּחַן לָךְ וַיִּמַּה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְחַעֲשׂ: ג וַיִּמְעַן אִסְתֵּר
 הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם- מִצְּאֵתִי תֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב

6:13 At first, the friends advised Haman to hang Mordechi. Now they changed their advice and warned him about the danger of pulling out the rug from under the Persian Jews. Obviously, the Persian Jews were no easy pushovers.

4. For I and my people have been sold to those who wish to exterminate us. If we had been sold as slaves, I would have remained silent, but this decree will create many problems for the king."

5. Then King Ah-chash-ver-osh said to Queen Esther: "Who is this evil schemer and where is he?"

6. And Queen Esther said: "There sits our enemy, wicked Haman." Haman trembled in terror before the king and queen.

7. The king arose in anger and went into the garden for some air, while Haman stayed behind to beg Queen Esther for his life, for he saw that his fate was sealed by the king.

8. When the king returned, he found Haman lying across the foot of Esther's couch where she was reclining. The king roared, "This evil man intends to rape my queen in my own palace right in front of my eyes." As the king spoke, his guards covered Haman's head.

9. Then Harbona, one of the aides, said, "Sire, the gallows which Haman has constructed for Mordechi stands in his courtyard." "Hang Haman on his own gallows," ordered the king.

10. So they hung Haman on the gallows which he had constructed for Mordechi, and the king's anger was cooled.

CHAPTER EIGHT

The king grants Esther's request

① On that day, King Ah-chash-ver-osh gave the estate of Haman, the enemy of the Jews, to Esther the Queen. Mordechi was brought before the king, for Esther had told the king what he was to her.

7:4 Until this point Achashverosh was still unaware that Esther was a Jewess. Now he knew that the extermination order could also be applied to his beloved queen, Esther.

7:5 The word ויאמר ("he said") is repeated twice to indicate great respect for King Achashverosh.

7:8 Achashverosh returned to the banquet and found Haman sprawled across Esther's couch begging for his life. The king now turned this scene to his own advantage and yelled, "Do you also want to rape my queen?"

Haman had many followers and they could cause severe political problems for the king. But as a rapist, even on a trumped-up charge, Haman could command no loyalties or followers.

7:8 Achashverosh cleverly sorted out the evidence against Haman and decided that he was a threat to his crown and also to his beloved Esther.

תָּחֵן לִי וּפְשִׁי בְּשֹׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: ד' כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְדֹּת וְאֵלֹוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׂפָחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשִׁיתִי
כִּי אִין הֵצֵר שְׁנָה בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ: ס ה' וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ וַיֹּאמֶר
לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי-נָה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
ו' וַתֹּאמֶר אֲסֹתֶר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמֶן הִרְעֵה הִנֵּה וְהֵמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ז' וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחֶמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל-גִּזְתַּת הַבַּיִת
וְהָמֶן צָמַד לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-בָלְתָה אֵלָיו
הַרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ח' וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִת אֶל-בַּיִת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן
וְהָמֶן נָפַל עַל-הַמִּשָּׁה אֲשֶׁר אֲסֹתֶר צָלְיָהּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ
אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חִפּוּ:
ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הָעֵץ
אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הָמֶן
גָּבַהּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ חָלְהוּ עָלָיו: י' וַיַּחֲלוּ אֶת-הָמֶן
עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לְמַרְדְּכָי וְחֵמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: ס

פֶּרֶק ח'

ח א בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בַּיִת
הָמֶן צֶבֶר הַיְהוּדָיִים (הַיְהוּדִים קָרִי) וּמַרְדְּכָי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָהּ

2. Haman, second to the king, controlled an organization of strategically positioned storm troopers who were ready to kill the Jews. This army could also be used to overthrow the monarchy.

3. Haman initially did not tell the king that he wanted to kill the Jews of Persia. The Jews were no threat to Achashverosh since they had no political base of their own.

Wasn't it Mordechi the Jew who had saved his life? What other lies had Haman told him?

4. Achashverosh loved Esther. She was a Jewess. Would Haman kill her too?

Achashverosh quickly made his decision. When he went into the garden it was to tell his guards to prepare the death hood for Haman.

7:9 Haman has committed another misdeed against the king. He has constructed a gallows on which to hang Mordechi the Jew, the very same Mordechi who had saved the king's life.

9 H A M A N

7:4-7:8

CONG.

→ ② The king gave his signet ring, which he had taken from Haman, and gave it to Mordechi; Esther appointed Mordechi supervisor in charge of Haman's estate.

#8

3. Once again Esther came before the king and begged him to stop the extermination plot against the Jews.

4. The king raised his golden scepter, and Esther arose and stood before the king.

5. Esther said, "If it pleases the king, and if you love me, send out a decree reversing Haman's order to exterminate the Jews in all the provinces of the king.

6. How can I look on while my people are being butchered?"

7. Then King Ah-chash-ver-osh said to Queen Esther and Mordechi the Jew, "I have already given Haman's estate to Esther and have hanged him because he tried to destroy your people.

8. Now, I authorize you and Mordechi to issue new orders regarding the Jews and to seal your decree with my signet ring and in my name; for any decree with the king's name and sealed with the king's signet ring may not be revoked."

9. Immediately, the king's secretaries were summoned, and on the twenty-third day of the month of Sivan, a decree dictated by Mordechi was sent to the Jews and the governors and princes of the provinces. From India to Ethiopia — one hundred and twenty-seven in all, this decree was written in many languages.

10. Mordechi wrote the order in the name of King Ah-chash-ver-osh and sealed it with the king's signet ring, and the order was carried by speedy riders on horses, camels and mules.

11. The king allowed the Jews to band together, to defend themselves, and to destroy those who would attack and rob them, also their children and their women, and to take their possessions.

HEBREW

8:4 Only special individuals and high officials were privileged to "come before the king."

8:5 The king's decree could not be altered. To alter the king's decree would call his wisdom into question.

8:5 The king's decree could not be revoked, but decrees by other officials could be changed. Esther subtly suggests that the extermination order was decreed by Haman and therefore could be revoked.

אֶסְתֵּר מָה הוּא לָהּ: כ וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבְעוֹתָיו אֲשֶׁר הָעֶבְרִיר מִהֶמֶן יִתְּנָה לְמֶרְדֵּכִי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מֶרְדֵּכִי עַל־בֵּית הַמֶּן: ס ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּבְקֶה וַתַּחֲתַנּוּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רֵצַח הַמֶּן הָאֲנֹכִי וְאֵת מִחְשְׁבֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים: ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שְׂרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצְּאֵתִי תָן לִפְנָיו וְכִשֶׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֲשֻׁבַּת הַמֶּן בְּן־הַמִּדְּוָא הָאֲנֹכִי אֲשֶׁר בָּחַב לְאַבְדֹת אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: ו כִּי אֵיכָבֶה אוּכַל וְרֵאִיתִי בְּרַעַה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָבֶה אוּכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְנֵן מוֹלְדֹתַי: ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי הַזֶּה בֵּית־הַמֶּן גַּתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יְדוֹ בַּיְהוּדָיִים (בַּיְהוּדִים קרי:): ח וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתֹמוּ בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתוּם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהַשִּׁיב: ט וַיִּקְרְאוּ סְפָר־הַמֶּלֶךְ בְּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִינָן בְּשָׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֶרְדֵּכִי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאַחֲשֻׁרוּפְנִים וְהַפַּחֲוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מִהַרְוֹ וְעַד־פּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוֹ וְאֵל־הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנֵם: י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וַיַּחֲתֹם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הַרְקָשׁ הָאַחֲשֻׁרוּנִים בְּנֵי הַרְקָבִים: יא אֲשֶׁר גָּתוֹן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר אֵל בְּכָל־עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעַמֵּד עַל־גּוֹפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לְהַרְגׁ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְכוֹז: יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־

8:10 The efficient control of the far-flung Persian Empire depended upon an effective and efficient communication network. The Persians operated a "pony express" delivery service. The couriers relayed the mail from station to station, where the changeover of animals and riders took place.

8:11 Under Persian law, Achashverosh could not rescind his first extermination decree. So he issued a new decree permitting the Jews to defend themselves against their enemies.

12. Mordechi's decree was to take effect on the thirteenth day of the month of Adar.

13. The order was to be publicized to all the people and enforced in every province, so that the Jews could avenge themselves against their enemies.

14. Messengers rushed out on speedy horses at the king's command and the decree was also published in the capital, Shushan.

15. Mordechi left the king's presence dressed in royal blue and white robes, a golden crown and a cape of purple linen, while the city of Shushan celebrated joyfully.

16. Now there was light and joy, gladness and honor for the Jews of Persia.

17. In every city, as soon as the king's decree arrived, the Jews declared a holiday, filled with joy and gladness: and many of the people converted to Judaism, since they did not want to be harmed.

CHAPTER NINE

The Jews triumph over their enemies

CONG 1. And on the thirteenth day of the twelfth month — Adar — the day the enemies of the Jews had chosen for their extermination, the opposite happened, and now the Jews were victorious.

2. The Jews in all the provinces of King Ah-chash-ver-osh gathered together to avenge themselves against their enemies and no one opposed them because they were afraid.

3. And all the government officials elevated the Jews to high office because they feared Mordechi.

4. Mordechi had much influence and power in the palace and his fame was growing.

5. And the Jews defeated all their foes by the sword, destroying their enemies.

6. The Jews defeated their enemies and killed 500 enemies in Shushan.

7. and Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,

8. and Poratha, and Adalia, and Aridatha,

9. and Parmashta and Arissai, and Aridai, and Vaizatha.

10. They killed the ten sons of Haman, the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, but they did not steal any of their property.

8:15-16 These are the second and third verses said aloud in the synagogue by the congregation during the reading of the Megillah.

A מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לתשרי שנים עשר הוא חדש אדר: י פתשגן הפקב להפחן דת בקל-מדינה ומדינה גלוי לכל- העמים ולהיות היהודים עתודים (היהודים עתידים קרי) ליום הנה להגם מאיביהם: י הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מקהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ס

B **CONG** טו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ומכריף בויץ וארנמן והעיר שושן צהלה ושמחה: טז

C **D** **CONG** טז ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: יי ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהילים כי נפל פחד- היהודים עליהם:

פרק ט'

ט א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: ב נקהלו היהודים בעריהם בקל-מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד בפניהם כי

נפל פחדם על-כל- העמים: ג וכל-שרי המדינות והאחשורפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את- היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: ד כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בקל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: ה ויפו היהודים בכל-איביהם מפת-חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם: ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ז ואת פרשנתא ואת דלפון ואת אספתא: ח ואת פורתא ואת אדליא ואת ארינתא: ט ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארידי ואת ונתא: י עשרת בני המן בן-המנתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא

Rabbi Johanan said, "The vav of Vaizatha must be lengthened like a boat-pole, since they were all hanged together on one long pole."

9:10 Rabbi Adda of Joppa said, "The ten sons of Haman and the word 'ten' should be said in one breath." What is the reason? Because all their souls departed together.

11. That day, the king learned how many people were killed in the capital of Shushan.

12. Then the king said to Queen Esther: "The Jews have killed 500 enemies and the ten sons of Haman in the capital of Shushan alone; just imagine what they have done in my other provinces! Now, what else do you want? Tell me and I will do it!"

13. Then Esther said, "If it pleases your majesty, allow the Jews in Shushan to do tomorrow what they did today, and let Haman's sons be hanged on the gallows as an object lesson for all to see."

14. And the king commanded that it should be done; and the decree was issued in Shushan, and the ten sons of Haman were hanged.

15. And on the fourteenth day of Adar the Jews in Shushan killed 300 more of their enemies, but they did not steal any of their property.

16. Meanwhile, the Jews in the other provinces gathered together to defend themselves against their enemies; they killed 75,000 of those who hated them, but they did not steal any of their property.

17. On the thirteenth day of the month of Adar they rested, and on the fourteenth day they celebrated their victory with feasting and with joy.

18. The Jews in Shushan assembled on the thirteenth and fourteenth days of the month, and on the fifteenth day they celebrated their victory with feasting and joy.

19. Therefore the Jews who live in the villages celebrate the fourteenth day of Adar with joyous feasting and by exchanging gifts (*shalach manot*).

20. Mordechi recorded these events; he sent letters to all the Jews, near and far, to all the provinces of the king,

21. urging them to celebrate the fourteenth and fifteenth days of the month of Adar every year as a holiday.

22. It was on those historic days that the Jews were saved from their enemies, and it was the month when their sorrow was changed to joy, and their mourning to happiness, making them into days of feasting and joy, and of exchanging gifts (*shalach manot*), and giving tzedakah to the poor.

שָׁלְחוּ אֶת־יָגֶם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסַּפֵּר הַהַרְוִיגִים בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה הֲרָגוּ
הַיְהוּדִים וְאָבְדוּ חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי־הָמָן בְּשָׂרָר
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִהַ עָשׂוּ וּמִהַ שְׁאַלְתֶּךָ וְנִתְּנָה לָךְ וּמִהַ בְּקִשְׁתֶּךָ עוֹד
וְחָעֵשׂ: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן נִם־מָחָר לַיהוּדִים
אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּכַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי־הָמָן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ:
יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וְנִתְּנָה דָת בְּשׁוֹשַׁן וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי־הָמָן

תְּלוּ: טו וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדָיִים (וַהֲיָהוּדִים קרי) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן נִם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָזָר וַיִּהְרָגוּ בְּשׁוֹשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ
אֶת־יָגֶם: טז וּשְׂאָר הַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַיַּעֲמֵד
עַל־נַפְשָׁם וְנֹחַס מֵאֲיָבִיָּהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלֶף
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָגֶם: יז בַּיּוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָזָר וְנוֹחַס
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֵחָה: יח וְהַיְהוּדָיִים
(וַהֲיָהוּדִים קרי) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר
בּוֹ וְנוֹחַס בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֵחָה: יט עַל־כֵּן
הַיְהוּדָיִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים קרי) הִישָׁבִיִם בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם
אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָזָר שְׂמֵחָה וּמְשֻׁתָּה יוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מְנוֹחַת
אִישׁ לְרֵעֵהוּ: כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים

אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הַקְּרוּבִים
וְהַקְּחוּקִים: כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ אָזָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה: כב בַּיָּמִים
אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲיָבִיָּהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדוּ לָהֶם מִיָּגוֹן

15

READ #9

9:13 Pockets of Haman's army of anti-Semites still existed. So Esther asked for another day in which to annihilate the killers.

23. And they adopted Mordechi's suggestion and made it a yearly custom.

24. Because Haman, the son of Hammedatha, the Agagite, plotted to exterminate the Jews just by a throw of the dice (pur).

25. But when Queen Esther brought it to the king's attention, he issued an official decree that Haman's evil extermination plan should be on his own head and that he and his ten sons should be hung.

26. So today, we call this holiday Purim, because of the word pur, which means "throwing the dice," because of the contents of the letter, and because of what had happened to them.

27. The Jews agreed to celebrate the holiday of Purim and pass it on to their children; they also decided to observe these two days every year.

28. And the days should be remembered and observed by each family in every generation, in every city and province, so that the memory of the days of Purim never cease among their descendants.

29. Then Queen Esther, the daughter of Abichail and Mordechi the Jew, wrote a second letter confirming the establishment of the holiday of Purim.

30. And he sent letters to all the Jews in the one hundred and twenty-seven provinces, with messages of goodwill and peace.

31. to confirm that they observe the days of Purim, on the correct date, as Mordechi and Esther had decreed and as they had set for themselves and for their descendants, including the rules for the fast and the Purim prayers.

32. And Esther's decree officially confirmed the holiday of Purim in writing —

9:27 Those who became Jews and those who, in the future, would become Jews.

9:28 The word "memory" refers to the reading of the Megillah.

לשְׁמֹחָהּ וּמֵאֲבָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁפָּחָהּ וּשְׂמֹחָהּ
וּמִשְׁלַח מְנוּחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנוּחַ לְאֲבִינָיִם: כג וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת
אֲשֶׁר-הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מְרֹדֶכִי אֲלֵיהֶם: כד כִּי הָמֵן בֶּן-
הַמְדֵּתָא הָאֲגָגִי צָרַר כָּל-הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים לְאַבְדֵּם וְהִפְלִי
פִּיּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהִסָּם וּלְאַבְדֵּם: כה וּבִבְאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶמְרָ עִם-
הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֵאשׁוֹ
וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ: כו עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים
עַל-שֵׁם הַפִּיּוֹר עַל-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגָרָת הַזֹּאת וּמֵה-רָאוּ עַל-כִּכָּה
וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: כז קִיְמוּ וְקִבְּלוּ (וּקְבִילוּ קרי) הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל-
זְרָעָם וְעַל כָּל-הַגּוֹלִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהַזִּית עֲשִׂים אֶת-שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וּכְזִמְנָם בְּכָל-שָׁנָה וּשְׁנָה: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
נִזְכָּרִים וְנִעֲשִׂים בְּכָל-דָּוָר תְּדוּר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ מְדִינָה וּמְדִינָה
וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם
לֹא-יִסּוּף מִזְרָעָם: ס וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בַּת-אֲבִיתָיִל וּמְרֹדֶכִי
הַיְהוּדִי אֶת- כָּל-תְּהִלָּתָהּ לְקִיָּם אֶת-אֲגָרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:
ז וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרֶשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: יא לְקִיָּם אֶת-יָמֵי הַפָּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרֹדֶכִי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה
וּכְאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זְרָעָם דְּבָרֵי הַצּוּמֹת וְזַעֲקָתָם:
לב וּמֵאִמֶר אֶסְתֵּר קִיָּם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר: ס

CONGREGATION NOW
READS CHAPTER 10 (1-3)
IN ENGLISH

We recite the following blessing:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הרב את-ריבנו. ונתן את-דינו. והצדק את-נקמתנו. והנפיע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל-אויבי נפשנו. ברוך אתה יי. הנפיע לעמו ישראל מכל-צריהם. האל המושיע: **SHOSHANAT YAARON**

Blessed is the Eternal, our God, ruler of the world who has supported us and passed judgment on our behalf, avenging us by punishing our enemies and liberating us. Blessed is the Eternal, our God, who has liberated Israel from their enemies.

After the reading of the Megillah at the evening service, the following hymn, written in an alphabetical acrostic, is recited:

אשר הניא עצת נזיר. ויפר מחשבות ערומים:
בקים עלינו אדם רשע. נצר ודון מזרע עמלק:
גאה בעשרו וכרה לו בור. ונדלתו יקשה-לו לכד:
דמה בנפשו ללכוד ונלכד. בקש להשמיד ונשמד מהרה:
המן הודיע איבת אבותיו. ועורר שנאת אחים לבנים:
ולא זכר רחמי שאול. כי-בחמלתו על-אנג נולד אויב:
זמם רשע להכרית צדיק. ונלכד סמא בידי סהור:
חסד גבר על-שננת אב. ורשע הוסיף חסא על-חסאיו:
סמן בלבו מחשבות ערומיו. ויתמכר לעשות רעה:
ידו שלח בקדושי אל. כספו נתן להכרית זכרם:
כראות מרדכי כי-יצא קצף. ודתי המן נתנו בשושן.
לבש שק וקשר מספד. ונזר צום נישב על-האפר:
מי זה יעמד לכפר שגגה. ולמחל חטאת עון אבותינו:
גן פרח מלולב. הן הדסה עמדה לעגור ישנים:
קריסה הבהילו להמן. להשקותו יין חמת תנינים:
קמד בעשרו ונפל ברשעו. עשה לו עץ ונתלה עליו:
פיהם פתחו כל-יחבי תבל. כי פור המן נהפך לפורנו:
צדיק נחלץ מיד רשע. אויב נתן תחת נפשו:
קימו עליהם לעשות פורים. ולשמח בכל-שנה ושנה:
ראית את-תפלת מרדכי ואסתר. המן ובניו על-העץ תלית:

CHAPTER TEN CONGREGATION:

1. And the king set a tax on his kingdom and the islands which belonged to him.

2. His mighty deeds, on account of the greatness of Mordechi, and the honor bestowed upon him by the king are all recorded in the history of the kings of Media and Persia.

3. For Mordechi the Jew was second in power to King Ah-chash-ver-osh. He was respected by the Jews, and revered by great numbers of his countrymen; he constantly worked for the welfare of his people and for the goodwill of all their descendants.

THE END

פֶּרֶק י'

א וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָשְׁוֶרֶשׁ (אחשורש קרי) א מִסַּע עַל-הָאָרֶץ וְאֵינִי הַיָּם:
ב וְכָל-מַעֲשָׂה תְקוּפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ
ג הַמֶּלֶךְ הָלוֹא-הֵם פְּחוּבִים עַל-סֹפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפְרָס:
ד כִּי אֶמְרָדְכִי הִיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אֶחָשְׁוֶרֶשׁ וְגִדּוֹל לַיהוּדִים וְרָצוּי
לְרַב אֲחִיו דָּרַשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדָבַר שְׁלוֹם לְכָל-יִרְעוּ:

חזק

Aleinu

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם
ואנחנו בורעים ומשתחיים ומודים
לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא
שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים
הוא אלהינו אין עוד אמת מלבנו אפס זולתו
כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך
כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד.
על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יברתון
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל
כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון
לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו ולקבוד שמך יקר יתנו
ויקבלו בלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד
כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד
כפתוב בתורתך יי ימלך לעולם ועד.
ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד, ושמו אחד.

שושנת יעקב

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי
תשועתם היית לנצח, ותקנותם בכל דור ודור.
להודיע שכל קויה לא יבשו,
ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך.
ארור המן אשר בקש לאבדי,
ברוך מרדכי היהודי.
ארורה זרש אשת מפחיד,
ברוכה אסתר מגנה בעדי.
וגם חרבונה זכור לטוב.

SHOSHANAT YA'AKOV

The Jews of Shushan beamed with joy
when they beheld Mordecai robed in royal blue.
You, God, have always been our deliverance,
our hope in every generation.
Those who place their hope in You will never be ashamed.
Those who trust in You will never be confounded.
Cursed be Haman, who sought to destroy us;
blessed be Mordecai the Jew.
Cursed be Zeresh, the wife of our persecutor;
blessed be Esther, our protector.
And may Ḥarvonah also be remembered for good.

Shoshanat Ya'akov tzahalah v'samehah bi-r'otam ya'had t'khelet Mord'khai.
T'shu-atam hayita la-netzah, v'tikvatam b'khol dor va-dor.
L'hodi-a she-kol kovekha lo yevoshu,
v'lo yikalmu la-netzah kol ha-hosim bakh.
Arur Haman asher bikesh l'abdi, barukh Mord'khai ha-Y'hudi.
Arurah Zeresh eshet maf-ḥidi, b'rukha Ester m'ginah ba'adi.
V'gam Ḥarvonah zakhur la-tov.